

บทบาทของอาจารย์กับนักเรียน : Gen Y The role of teacher with students: Gen Y

นางสาวปณิตรา เจียรชัยพุกษ์

Pannatorn Tainchaiyapurk

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Email : Pannatorn_t@hotmail.com

บทคัดย่อ

ยุคเจนเอเรชั่นวาย (Generation Y) หรือ ยุค Millennials ซึ่งก็คือคนที่เกิดอยู่ในช่วงปี พ.ศ. 2523–2540 คนกลุ่มนี้เติบโตขึ้นมาท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง และค่านิยมที่แตกต่างระหว่างรุ่นปู่ย่าตายายกับรุ่นพ่อแม่ แต่ก็รับเอาความเจริญรุดหน้าของเทคโนโลยี และอินเทอร์เน็ตเข้ามาแทรกอยู่ในการดำรงชีวิตประจำวันด้วย

ครู ถือเป็นอาชีพที่มีความสำคัญต่อคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ ระบบการศึกษา ตลอดจนการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต หากประเทศใดที่มี “ครู” ที่มีคุณภาพ ย่อมเป็นเครื่องการันตีได้ถึงแนวโน้มในการมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ครูต้องไม่เพียงแต่เอาใจใส่ผู้เรียนเท่านั้น ยังต้องมีทักษะในการ “จุดไฟ” ในใจของผู้เรียน ให้รักการเรียนรู้ ให้สนุกกับการเรียนรู้ หรือให้การเรียนรู้สนุก และกระตุ้นให้อยากเรียนรู้ต่อไป ครูจึงต้องยึดหลัก “สอนน้อย เรียนมาก” (Teach Less Learn More) กล่าวคือ ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียน ครูต้องตั้งคำถามและตอบได้ว่าผู้เรียนได้ เรียนรู้อะไร และเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งเหล่านั้น

ดังนั้น ครูจึงมีบทบาทอย่างมากในการช่วยพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การแก้ปัญหาให้กับนักเรียนเจนเอเรชั่นวาย โดยการใช้หลักธรรมในทางพระพุทธศาสนามาบูรณาการกับกระบวนการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จะเป็นการช่วยให้เด็กเรียนในยุคนี้ได้พัฒนากระบวนการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี เป็นการแก้ปัญหาที่เกิดประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

คำสำคัญ : บทบาท, อาจารย์, เจนเอเรชั่นวาย

Abstract

The Generation Y (Gen Y), or the Millennials refers to the specific generation born between the 1980's to the early 1990's. This group grew up amid the changes and

difference values between the grandparents and parents, but also the progress of technology, internet is adopted into the daily life.

The teacher is a valuable profession to the quality of human resources, the education system, as well as developing countries to progress in the future. If any country has a quality teacher that could guarantee in the quality of human resources. Teachers should not take care the students only, but they should have the skills to make the motivation to the students as well to cultivate the love and joy of learning or make joinable learning and would encourage further learning. Teachers should adhere to “teach less learn a lot”, That is, in the activities of the students, teachers should have questions and answer for students to know what they are learning and to help the students learn those things. So, the teacher role is an important in helping to develop the learning process, analysis and synthesis to get the solutions for students in generation Y by adapting the Buddha’s teaching with the learning process in the 21st century. This will help students to develop the learning process and this solution will be a truly effective and productive.

Keywords; role, teacher, Generation Y

บทนำ

ในสภาวะการณ์ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างบุคลากรที่มีความหลากหลายทั้งเพศ การศึกษา และอายุ ทำให้ในองค์กรมีบุคลากร รุ่นต่าง ๆ หรือมีอายุที่อยู่ในช่วงแตกต่างกัน ที่เรียกว่า รุ่นอายุ (Generation) ซึ่งแต่ละรุ่นอายุ จะมีบุคลิกภาพ ทักษะคติ นิสัย ความคิดอ่าน ความเชื่อ สไตล์การใช้ชีวิต มุมมองต่อการทำงาน และประสบการณ์ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งความ แตกต่างนี้เกิดจาก สภาวะทางเศรษฐกิจ การเมือง สภาพแวดล้อมทางสังคม เทคโนโลยี วัฒนธรรม การอบรมเลี้ยงดู และค่านิยมที่หล่อหลอมคนในแต่ละรุ่นอายุ (ชัยวัฒน์ โปนุพงศ์, 2551:15) และในความ แตกต่างกันของบุคลากรแต่ละรุ่นอายุนี้ ทำให้เกิด ปัญหาในการทำงาน ที่มาจากความไม่เข้าใจใน คุณลักษณะเฉพาะของคนแต่ละรุ่นอายุ การ สื่อสารที่ไม่ตรงกัน ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างวัยส่งผลให้การทำงานในหน่วยงานไม่มีความสุข งานขาดประสิทธิภาพ ในต่างประเทศจะมีการแบ่งรุ่น อายุ เป็น 4 รุ่น คือ รุ่น Veterans (1922-1945) เกิดในช่วงที่มีสงครามโลก ปัจจุบันอยู่ในช่วงที่ เกษียณ หรือเตรียมตัวเกษียณ ลักษณะเป็นคนที่ อุทิศ เสียสละกับการทำงาน มีความจงรักภักดีสูง รุ่น Baby Boomers (1946-1964) เกิดในช่วงที่ มีการเรียกร้องสิทธิ และการก่อการร้าย ลักษณะ เป็นคนที่บ้างาน ทำงานเป็นระบบ มีเป้าหมาย ในชีวิต รุ่น Generation X (1965-1980) เกิดใน

ช่วงที่มีการหย่าร้างสูง และเริ่มมีการใช้คอมพิวเตอร์ ลักษณะเป็นคนที่ ชี้แจงสั่ง ขอบอิสระ มองหา ความสมดุระหว่างงานกับครอบครัว และรุ่น Generation Y (1980-2000) เกิดมาในช่วงสังคม ออนไลน์ มีภัยพิบัติทางธรรมชาติ ลักษณะเป็นคนที่มีความมั่นใจในตนเองสูง มีความสามารถด้าน เทคโนโลยี ต้องการความก้าวหน้าเร็ว ไม่ชอบการ ผูกมัด ทำทนายฎระเบียบ ชอบอะไรที่ทำทนาย และ ทำกิจกรรมหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกัน (Weingarten, M. R., 2009, : 27-30)

ด้วยความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รุนแรง ของโลกในปัจจุบัน นิสัยใฝ่เรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญมากต่อการรับมือกับต่อภาวะการแข่งขันทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และ เทคโนโลยี ทำให้การศึกษาไม่ได้เป็นไปแค่ การเรียนรู้ในห้องเรียน เพื่อศึกษาหาความรู้จากตำรา เพราะความรู้ไม่สามารถเรียนรู้ได้หมดในห้องเรียน เพราะความรู้มีมากมายมหาศาลเกินกว่าที่มนุษย์จะเรียนรู้กันทั้งหมด ต่อวิธีการเรียนรู้ต่างหากที่จะสามารถนำไปพัฒนานวัตกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาตนเองและช่วยผู้อื่นต่อไป

คนเจนเนอร์เรชั่นวายเติบโตมาในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดด ทั้งในเรื่องของสังคมและเศรษฐกิจ ผู้หญิงมีบทบาทในการทำงานมากขึ้น มีการใช้คอมพิวเตอร์อย่างแพร่หลายทั้งที่บ้านและโรงเรียน ปัญหาคนเร่ร้อนและยาเสพติด เศรษฐกิจเติบโตอย่างก้าวกระโดดจึงทำให้ไร้เสถียรภาพ นอกจากนั้น ในช่วงของยุคเจนเนอร์เรชั่นวาย เรียกได้ว่าเป็นยุคของเทคโนโลยีและสังคมไร้สาย รวมถึงอินเทอร์เน็ตที่สามารถเชื่อมให้การติดต่อในสังคมกลายเป็นสังคมไร้พรมแดนมากยิ่งขึ้นจนเกิดเป็นการรวมตัวกันของเหล่าประชาคมโลก (Global Citizen) ตลอดจนถึงในยุคนี้ นักเรียนส่วนใหญ่ขาดกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ใน การเรียนรู้ จะเห็นได้จากผลการสอบระดับนานาชาติ เช่น ONET, GAT/PAT เป็นต้น

ดังนั้น การดำรงชีวิตอย่างมีวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยการเป็นผู้ที่มีวินัย ตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ กติกาของสังคม มีความประพฤติที่เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งทางกาย และเป็นมิตรกับลูกศิษย์ ตามบทบาทและสถานการณ์ ทางวาจา สุภาพ จริงใจและสร้างสรรค์ ที่ก่อให้เกิดกำลังใจ และเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น และทางใจ มีความเมตตา กรุณา กตัญญูกตเวที ซื่อสัตย์ สุจริต มีความเป็นกัลยาณมิตร อุดมการณ์เพื่อส่วนรวม ตลอดจนถึงดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมกับฐานะ และมีความรักศรัทธา และยึดมั่นในอุดมการณ์แห่งวิชาชีพจึงเป็นการพัฒนาเด็กในยุคเจนเนอร์เรชั่นวายได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

แนวคิดเกี่ยวกับเจนเนอร์เรชั่น (Generations)

ความหมายของเจนเนอร์เรชั่น

นักวิจัยและนักการตลาดได้ทำการแบ่งประชากรออกเป็นเจนเนอร์เรชั่นต่าง ๆ ตามช่วงอายุที่แตกต่างกัน โดยใช้เกณฑ์การแบ่งเจนเนอร์เรชั่นจากการเปลี่ยนแปลงต่างๆในช่วงเวลาที่มีความสำคัญ รวมถึงจุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ทั้งในด้านสังคมและเศรษฐกิจ เช่น เหตุการณ์สงครามโลก เศรษฐกิจตกต่ำ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพแวดล้อมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อ สังคม และความก้าวหน้าของเทคโนโลยี

ซึ่งเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านั้นล้วนส่งผลให้แนวคิดของคนในแต่ละเจนเนอเรชันมีความแตกต่างกัน โดยแต่ละเจนเนอเรชันล้วนถูกหล่อหลอมรวมให้มีความคิด (Mindset) ค่านิยม ทักษะคติ มุมมองทางสังคม และมีพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกัน โดยจะเป็นลักษณะเฉพาะที่เกิดขึ้นอย่างถาวร และเติบโตไปพร้อมกับคนในเจนเนอเรชันนั้น (Van Den Bergh, J., & Behrer, M., 2011: 23) อีกทั้งช่วงอายุที่แตกต่างกันนี้ทำให้ลักษณะการใช้ชีวิตและมุมมองในการทำงานระหว่างเจนเนอเรชันแตกต่างกันอย่างชัดเจนทั้งจากปัจจัยภายนอกและกระแสโลกาภิวัตน์

บุคคลต้องประสบกับเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ร่วมกัน เพื่อที่จะได้เกิดการรวมตัวกันเป็นรุ่นเดียวกัน แนวคิดนี้สอดคล้องกับข้อสันนิษฐานว่าคนรุ่นหนึ่ง ๆ ควรจะต้องผ่านกระบวนการเดียวกันในบริบทเฉพาะของประเทศนั้น ๆ โดยเกิดจากการหล่อหลอมเลี้ยงดูและประสบการณ์ที่สั่งสมมาแตกต่างกัน (ธรรมรัตน์ อยู่พรต, 2556: 40-58)

ความหมายและลักษณะของเจนเนอเรชันต่าง ๆ

การแบ่งกลุ่มเจนเนอเรชันนั้นจะช่วยให้ทราบถึงทัศนคติ รูปแบบการใช้ชีวิตที่แตกต่างกันของคนแต่ละเจนเนอเรชัน เนื่องจากมีประสบการณ์ที่เจอมาไม่เหมือนกัน จึงส่งผลให้แนวทางความคิดความเชื่อ มีความแตกต่างกันออกไปตามยุคสมัยที่ตนเองเกิดและเติบโตมา แต่ทั้งนี้ความเชื่อ ความคิดหรือวัฒนธรรมบางอย่างของคนในแต่ละรุ่นก็มีทั้งแตกต่างหรือเหลื่อมล้ำกันอยู่ แนวคิดเจนเนอเรชันนี้จึงนำมาใช้อธิบายความแตกต่างของคนในแต่ละรุ่นได้ว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร และสามารถนำมาปรับใช้และอธิบายกับเรื่องพฤติกรรม การเรียนรู้และการแสดงตัวตนของเจนเนอเรชัน

การศึกษาในเรื่องของเจนเนอเรชันนั้นเป็นเรื่องที่ผู้คนให้ความสนใจศึกษาและเป็นที่สนใจอย่างมาก โดยเฉพาะด้านของสังคมศาสตร์ในสาขาต่าง ๆ ทั้งสังคมวิทยา นิเทศศาสตร์ หรือการตลาดในการศึกษาเรื่องพฤติกรรมของผู้บริโภค โดยอาศัยมุมมองหรือแนวคิดเกี่ยวกับเจนเนอเรชันเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มคนตามแนวคิดของชาวตะวันตก ซึ่งได้มีการแบ่งคนออกเป็น 3 กลุ่มด้วยกันตามช่วงอายุและลักษณะเฉพาะของแต่ละเจนเนอเรชัน ซึ่งได้แก่ เบบี้บูมเมอร์ส เจเนอเรชันเอ็กซ์ และเจนเนอเรชันวาย (รัชญา จันทะรัง, 2554:4)

โดยเจนเนอเรชันแรก คือ เจเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์ส (Baby Boomers) หรืออาจเรียกว่า “เจนเนอเรชันบี” Gen B ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่เกิดระหว่างปี ค.ศ. 1946-1964 หรือระหว่างปี พ.ศ. 2489-2507 โดยขณะนั้นเป็นช่วงยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ จึงส่งผลให้ลักษณะของคนกลุ่มนี้เป็นคนที่มีความอดทน ยืดหยุ่น ยอมรับกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

ต่อมาคือ เจเนอเรชันเอ็กซ์ คือ ผู้ที่เกิดในปี ค.ศ. 1965-1979 หรือระหว่างปี พ.ศ. 2508-2522 ซึ่งเป็นช่วงที่สภาวะทางเศรษฐกิจเริ่มเกิดการถดถอย การจ้างงานต่ำ ทำให้คนจำนวนเด็กที่เกิดในเจนเนอเรชันนี้ลดลงเป็นอย่างมาก เมื่อเทียบกับช่วงเจนเนอเรชันเบบี้บูมเมอร์ส จึงเรียกได้อีกอย่างว่า Baby Bust Generation

กลุ่มคนในเจนเนอเรชันนี้ให้ความสำคัญกับการทำงาน และเริ่มใช้เทคโนโลยีในการทำงานได้เป็นอย่างดี

ส่วนเจนเนอเรชันวาย หมายถึง กลุ่มคนที่เกิดระหว่างปี ค.ศ. 1980-1996 หรือระหว่างปี พ.ศ. 2523-2539 โดยคนกลุ่มนี้จะเป็นรุ่นลูกของกลุ่มเบบี้บูมเมอร์สที่มีลูกซ้ำ ลักษณะของคนกลุ่มนี้ คือ มีความเชื่อมั่นและยึดถือตนเองเป็นหลัก จึงทำให้เจนเนอเรชันอื่น ๆ ต่างมองว่าคนกลุ่มนี้เป็นพวกเห็นแก่ตัว ไม่เชื่อฟัง อีกทั้งคลั่งไคล้เทคโนโลยี เพราะเกิดมาในช่วงที่เทคโนโลยีเจริญก้าวหน้า โดยเฉพาะในด้านของการสื่อสารข้อมูล เช่น อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง

เจนเนอเรชันวาย (Generation Y)

เจนเนอเรชันวาย (Generation Y) หรือบางครั้งอาจเรียกว่า Millennials, Echo Boomers, Why Generation, Net Generation, Gen Wired, We Generation, Dot Net, Ne(x)t Generation เป็นต้น เป็นกลุ่มคนที่มีอายุ 17-34 ปี กล่าวคือเป็นคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2520-2537 โดยส่วนใหญ่แล้วคนกลุ่มนี้จะเป็นบุตรของกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส (Baby Boomers) ที่มีลูกซ้ำที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2489-2507 โดยในประเทศสหรัฐอเมริกา มีประชากรที่จัดอยู่ในกลุ่มเจนเนอเรชันวาย ถึง 71 ล้านคน ซึ่งถือได้ว่าเป็นเจนเนอเรชันที่มากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น (ฤทธิจักร คชะชา, 2554:12)

นักวิชาการได้ให้ความหมายของคำว่า เจเนเรชั่น วาย ไว้ดังนี้

เจนเนอเรชันวาย หมายถึง ผู้ที่เกิดระหว่างปี ค.ศ. 1978-2000 หรือระหว่างปี พ.ศ. 2521-2543 ซึ่งปัจจุบันมีอายุ 14-36 ปี ซึ่งใกล้เคียงกับคานิยามของ Van Den Berge และ Behrer (2011) ที่กล่าวว่า เจเนอเรชันวาย คือ ผู้ที่เกิดระหว่างปี ค.ศ. 1980-1996 หรือระหว่างปี พ.ศ. 2523-2539 ที่ปัจจุบันมีอายุ 18-34 ปี (Yarrow, K., & O'Donnell, J. 2009:22)

สำหรับความหมายของเจนเนอเรชันวายในประเทศไทยนั้น บทความ “Babyboomer, Gen X, Gen Y คุณอยู่กลุ่มไหน” (2551) กล่าวว่า เจเนอเรชันวาย คือ ผู้ที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2523-2543 โดยเป็นกลุ่มคนที่เติบโตมาพร้อมกับคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี ชื่นชอบการแสดงออก เป็นตัวของตัวเองสูง มีทักษะในการติดต่อสื่อสารที่ดี และสามารถทำงานหลายอย่างได้ในเวลาเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับความหมายของนักวิชาการท่านอื่น ๆ ดังนี้

เจนเนอเรชันวาย คือ ผู้ที่เกิดในระหว่างปี พ.ศ. 2525-2537 ซึ่งในปัจจุบันประชากรกลุ่มนี้มีอายุระหว่าง 20-32 ปี (ฤทธิจักร คชะชา, 2554: 12)

เจนเนอเรชันวาย หมายถึง ผู้ที่อายุระหว่าง 18-27 ปี ซึ่งจัดว่าเป็นกลุ่มเจนเนอเรชันวายตอนปลาย (Older Generation Y) เป็นกลุ่มคนที่มีอิทธิพลทางการตลาดในปัจจุบันเป็นอย่างมาก เนื่องด้วยมีลักษณะที่ชอบเป็นผู้นำเทรนด์ และมีความตรงไปตรงมา กล้าคิดกล้าพูดมากกว่าเจนเนอเรชันอื่น ๆ (ชนกพรไพศาลพานิช, 2554: 32)

เจนเนอเรชันวาย หมายถึง ประชากรที่เกิดระหว่างปี ค.ศ. 1981-1996 หรือระหว่างปี พ.ศ. 2524-

2539 โดยปัจจุบันมีอายุ 18-33 ปี เป็นกลุ่มคนที่เกิดมาในช่วงที่วิทยาการต่าง ๆ ชัดเจนและเจริญก้าวหน้าอย่างเต็มที่ เกิดสื่อรูปแบบใหม่ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารทางสังคม เช่น สื่ออินเทอร์เน็ต โดยส่วนมากแล้วคนกลุ่มนี้จะเป็นรุ่นลูกของกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส (ซานนท์ ศิริธร, 2554: 34)

สรุปความหมายของเจนเนอเรชั่นวายว่า เป็นกลุ่มคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2524-2539 เป็นรุ่นลูกของกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ส หรือเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินชีวิตและติดต่อกับกลุ่มเพื่อน ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม รวมทั้งชื่นชอบความเจ๋ง/ ความเท่(Coolness) (เกริดา โคตรชารี 2555: 54)

ลักษณะเฉพาะของคนในยุคเจนเนอเรชั่นวาย

ได้มีการแบ่งพฤติกรรมของเจนเนอเรชั่นวายออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ 1) Multi-tasking หมายถึง กลุ่มที่มักจะทำตัววุ่นวายอยู่เสมอ และสามารถทำหลาย ๆ อย่างได้ในเวลาเดียวกัน อีกทั้งเป็นกลุ่มที่เก่งเรื่องข้อมูลข่าวสารและพร้อมจะกำจัดข้อมูลต่าง ๆ ที่รู้สึกตัวเองไม่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือสนใจได้อย่างทันที 2) Creativity หมายถึง กลุ่มที่ชอบแสดงออก มีความคิดสร้างสรรค์ อีกทั้งชอบเสาะหาสินค้าต่าง ๆ ที่สามารถแสดงถึงตัวตน โดยเฉพาะพวกสินค้าที่มีจำนวนจำกัด (Limited Edition) จะสามารถดึงดูดกลุ่มคนเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี และ 3) Immediacy หมายถึง กลุ่มที่ชอบทำตามกระแส มักต้องการที่จะครอบครองสินค้าได้อย่างทันทีทั้งที่เป็นกลุ่มที่ให้คุณค่ากับสิ่งที่ได้มาด้วยความรวดเร็วฉบับพลัน (ชนกพร ไพศาลพานิช, 2554: 23)

จากผลการวิจัยของ Pew Research Center (2012 อ้างใน ฤทธิจักร คชะชา, 2554) พบว่าประชากรในประเทศสหรัฐอเมริกามากกว่าร้อยละ 79 เชื่อว่าในปัจจุบันช่องว่างของสังคมในเรื่องของเจนเนอเรชั่นนั้นส่วนใหญ่เป็นเรื่องของความแตกต่างในการใช้เทคโนโลยีของคนรุ่นเก่าและคนรุ่นใหม่และยังคงมีช่องว่างระหว่างเจนเนอเรชั่นอยู่ในสังคมด้วย (ฤทธิจักร คชะชา, 2554: 17)

ดังนั้น กลุ่มคนเจนเนอเรชั่นวายเติบโตมาในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดด ทั้งในเรื่องของสังคมและเศรษฐกิจ ผู้หญิงมีบทบาทในการทำงานมากขึ้น มีการใช้คอมพิวเตอร์อย่างแพร่หลายทั้งที่บ้านและโรงเรียน ปัญหาคนเร่ร่อนและยาเสพติด เศรษฐกิจเติบโตอย่างก้าวกระโดดจึงทำให้ไร้เสถียรภาพนอกจากนั้น ในช่วงของยุคเจนเนอเรชั่นวายเรียกได้ว่าเป็นยุคของเทคโนโลยีและสังคมไร้สาย รวมถึงอินเทอร์เน็ตที่สามารถเชื่อมโยงให้การติดต่อในสังคมกลายเป็นสังคมไร้พรมแดนมากยิ่งขึ้นจนเกิดเป็นการรวมตัวกันของเหล่าประชาคมโลก

ผลการศึกษาของต่างประเทศพบว่า คนในเจนเนอเรชั่นวาย มีลักษณะ บุคลิกภาพ ทักษะคิด และแนวโน้มพฤติกรรมอยู่ 13 ประการด้วยกัน

1) มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ไม่ชอบเหมือนคนอื่น ลักษณะของคนในกลุ่มนี้จะมีรูปแบบการใช้ชีวิตที่เป็นแบบฉบับของตนเอง อีกทั้งยังพูดจาตรงตรงมา ไม่ชอบฟังคำสั่ง

- 2) มีความอดทนต่ำ หมายถึง ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ไม่อดทน เมื่อรู้สึกไม่พอใจจะแสดงอาการออกมาอย่างชัดเจน ชอบการทำงานที่ได้รับผลตอบแทนสูง
 - 3) มีความอยากรู้อยากเห็น คนในกลุ่มเจเนอเรชันนี้มักมีคำถาม และต้องการคำตอบในสิ่งที่ตนเองสงสัยอยู่เสมอ
 - 4) ทำทนายกฎระเบียบ เจเนอเรชันวายต้องการความยืดหยุ่นอยู่เสมอ ยิ่งเข้มงวดมากเท่าไร ก็จะมีฝ่าฝืนกฎระเบียบ ไม่ชอบทำตามประเพณีหรือแนวทางเดิม ๆ
 - 5) มีความทะเยอทะยานสูง ไม่ชอบการทำงานในระดับล่าง อยากรับโตอย่างก้าวกระโดดภายในเวลาอันรวดเร็ว
 - 6) คู่แข่งกับเทคโนโลยี คนในเจเนอเรชันนี้สามารถใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว และส่วนมากใช้ชีวิตส่วนมากใน Cyber Space
 - 7) ชอบการเปลี่ยนแปลง เป็นกลุ่มคนที่ทัศนคติที่ติดกับคำว่าเปลี่ยนแปลง อยากรู้ อยากรองในสิ่งใหม่ ไม่ชอบความซ้ำซากจำเจ
 - 8) กระตือรือร้น เจเนอเรชันวายมีลักษณะคิดเร็ว ทำเร็ว และอยากที่จะเห็นผลลัพธ์โดยเร็ว
 - 9) มองโลกในแง่ดีมาก เนื่องจากคนในกลุ่มนี้มีประสบการณ์น้อย ทำให้คิดว่าทุกอย่างมีความเป็นไปได้และจะประสบความสำเร็จในสิ่งที่ตนต้องการ
 - 10) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีค่านิยมที่ไม่ยึดติดในกรอบเดิม ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากการเลี้ยงดูของพ่อแม่สมัยใหม่ ที่ส่งเสริมให้คนกลุ่มนี้กล้าคิด กล้าทำ
 - 11) มีความมั่นใจในตนเองสูง จนบางครั้งอาจทำให้คนกลุ่มอื่นมองว่าเจเนอเรชันวายเป็นกลุ่มคนที่มีความก้าวร้าว แข็งกระด้าง
 - 12) ไม่เคารพผู้อาวุโสกว่า คนในกลุ่มนี้จะเคารพที่ตัวตนของคนอื่นมากกว่า ส่วนคนที่มีความรู้ที่มากกว่าไม่มีอิทธิพลอะไรกับคนกลุ่มนี้
 - 13) มีความจงรักภักดีต่อองค์กรต่ำ คนเจเนอเรชันวายมองว่าการทำงานในองค์กรเป็นเหมือนสะพานที่นำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ จากทัศนคตินี้ทำให้คนกลุ่มนี้มีอัตราการลาออกสูงมาก
- จากลักษณะ 13 ประการที่ได้กล่าวมานั้น แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมของกลุ่มเจเนอเรชันวายเป็นกลุ่มคนที่เติบโตมาในช่วงเทคโนโลยีเฟื่องฟู และอัตราการใช้อินเทอร์เน็ตสูงมาก จึงส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรม รวมถึงรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างออกไปจากคนในรุ่นก่อน

ความหมายของคำว่า อาจารย์

ความหมายของอาจารย์

ปัจจุบันคำว่า “ครู” กับ “อาจารย์” มักจะใช้ปะปนหรือควบคู่กันเสมอ จนบางครั้งดู เหมือนว่าจะมีความหมายเป็นคำคำเดียวกัน แต่ในความเป็นจริงแล้ว รากศัพท์เดิมของ คำว่า “อาจารย์” ไม่เหมือน

กับคำว่า “ครู” และเมื่อพิจารณาถึงความหมายดั้งเดิมแล้ว ยิ่งไม่ เหมือนกัน

คำว่า “ครู” เป็นคำที่สูงมาก เป็นผู้เปิดประตูทางวิญญาณ แล้วก็ นำให้เกิดทางวิญญาณไปสู่คุณธรรม
เปี่ยมสูง เป็นเรื่องทางจิตใจโดยเฉพาะ มิได้หมายถึงเรื่องวัตถุ (พุทธทาสภิกขุ, 2527: 92)

อาจารย์ แบ่งเป็น 2 แบบ (พุทธทาสภิกขุ, 2529: 93) คือ

1. ความหมายดั้งเดิม หมายถึง ผู้ฝึกมารยาท หรือเป็นผู้ควบคุมให้อยู่ในระเบียบ วินัย เป็นผู้รักษา
ระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ

2. ความหมายปัจจุบัน หมายถึง ฐานะชั้นสูงหรือชั้นหนึ่งของผู้ที่เป็นครู
อีกประการหนึ่ง คำว่า อาจารย์ มีความหมาย ดังนี้

1. ผู้ประพฤติการอันเกื้อกูลแก่ศิษย์

2. ผู้ที่ศิษย์พึงประพฤติด้วยความเอื้อเฟื้อ

3. ผู้สั่งสอนวิชาและอบรมดูแลความประพฤติ (พระราชวรมณี (ประยูรต์ ปยุตโต), 2528: 185)

ความหมายของคำว่า “อาจารย์” ตามทัศนะของชาวตะวันตก จะหมายถึง ผู้สอนในวิทยาลัยและ
มหาวิทยาลัยที่มีตำแหน่งต่ำกว่า ระดับศาสตราจารย์ และเป็นผู้สอน ที่ต้องรับผิดชอบต่อการสอนนักศึกษา
ให้เกิดความก้าวหน้าตามวัตถุประสงค์เฉพาะของการศึกษาที่ กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาความหมายของคำ
ว่า “อาจารย์” ตามทัศนะของคนไทยกับทัศนะของชาวตะวันตกแล้วจะเห็นได้ว่า อาจารย์ของ ชาวตะวัน
ตกจะเน้นความสำคัญไปที่การสอน คือ เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในการสอนเฉพาะด้าน และเป็นผู้ที่ทำการ
สอนใน สถาบันการศึกษาชั้นสูง แต่ความหมายของคำว่า “อาจารย์” ตามทัศนะของคนไทย จะมีความ
หมายกว้างกว่า คือ เป็นทั้งผู้สอนวิชา ความรู้ อบรม ดูแลความประพฤติ และเป็นผู้ที่มีฐานะสูงกว่าผู้เป็น
ครู

ดังนั้นจึงพอสรุปความหมายของคำว่า “อาจารย์” ได้ว่า “เป็นผู้สอน วิชาความรู้และอบรมความ
ประพฤติของลูกศิษย์ เป็นผู้ มี สถานะภาพสูงกว่า “ครู” และมักเป็นผู้ที่ทำการสอนในระดับวิทยาลัย และ
มหาวิทยาลัย” ในปัจจุบันนี้ ผู้ที่ทำหน้าที่การสอนไม่ว่าจะมี คุณวุฒิระดับใด ทำการสอนในระดับไหน จะ
นิยมเรียกว่า “อาจารย์” เหมือนกันหมด ซึ่งมีใช้เรื่องเสียหายอะไร ในทางตรงกันข้าม กลับจะ เป็นการ
ยกย่องและให้ความเท่าเทียมกันกับคนที่ประกอบวิชาชีพเดียวกัน ดังนั้น สิ่งสำคัญที่สุดมิใช่เป็นคำว่า “ครู”
หรือ “อาจารย์” แต่ อยู่ที่การทำหน้าที่ของตนให้ สมบูรณ์ที่สุด

ความหมายของคำที่เกี่ยวกับ ครู-อาจารย์ คำที่มีความหมายคล้ายกับ ครู มีหลายคำ เช่น

1. อุปัชฌาย์ หมายถึง ผู้สอนวิชาชีพ แต่ในปัจจุบันนี้ หมายถึง พระ เณระ ผู้ใหญ่ ที่ทำหน้าที่เป็น
ผู้บวชกุลบุตรในพระพุทธศาสนา

2. ทิศาปาโมกข์ หมายถึง อาจารย์ที่มีความรู้และชื่อเสียงโด่งดัง ในสมัยโบราณ ผู้มีอันจะกินจะ
ต้อง ส่งบุตรหลานของตนไปสู่ สำนัก ทิศาปาโมกข์ เพื่อให้เรียนวิชาที่เป็นอาชีพ หรือ วิชาชั้นสูงในสาขา
วิชาต่าง ๆ เพื่อกลับไปรับหน้าที่ทำงานที่สำคัญๆ

3. บุรพาจารย์ หรือบุรพาจารย์คือ อาจารย์เบื้องต้น หมายถึง บิดา มารดา ซึ่งถือว่าเป็นครูคนแรกของบุตร ธิดา

4. ปรมาจารย์คือ อาจารย์ผู้เป็นเอกหรือยอดเยี่ยมในทางวิชาใดวิชาหนึ่ง

5. ปาจารย์คือ อาจารย์ของอาจารย์

ส่วนคำศัพท์ในภาษาอังกฤษที่มีความหมายคล้ายกับคำว่า ครู หรือ Teacher มีหลายคำ คือ

1. Teacher หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ประจำในโรงเรียน หรือ สถาบันการศึกษา ต่าง ๆ ตรงกับคำว่า ครู หรือ ผู้สอน

2. Instructor หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้สอนโดยเฉพาะในวิทยาลัยหรือ มหาวิทยาลัย ตรงกับคำว่า อาจารย์

3. Professor (ในประเทศอังกฤษ) หมายถึง ตำแหน่งผู้สอนที่ถือว่าเป็น ตำแหน่งสูงสุดในแต่ละสาขาวิชาในมหาวิทยาลัย ต่าง ๆ แต่ใน อเมริกาและแคนาดาใช้เป็นคำนำหน้านามสำหรับผู้สอนใน วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เช่น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใช้คำว่า Assistant Professor รองศาสตราจารย์ ใช้คำว่า Associate Professor ศาสตราจารย์ ใช้คำว่า Professor

4. Lecturer หมายถึง บุคคลผู้สอนในมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัย ตรงกับคำว่า ผู้บรรยาย

5. Tutor หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่สอนนักศึกษาเป็นกลุ่มเล็กๆหรือรายบุคคล โดยทำงานเป็นส่วนหนึ่งของผู้บรรยาย คล้าย ๆ กับผู้สอนเสริมหรือสอนกวดวิชา

6. Sophist เป็นภาษากรีกโบราณ หมายถึง ปราชญ์ผู้สอนวิชาต่าง ๆ คล้ายกับคำว่า “ทิตาปาโมกข์” จากความหมายข้างต้น จะเห็นว่า อาจารย์ต้องเป็นคนที่มีความรู้และความประพฤติที่ดี กอปรด้วยความเมตตา กรุณาต่อศิษย์ คงไม่เกินความจริงที่จะกล่าวว่า อาจารย์เป็นบุคคล “ไตรภาคี” คือ มาจากองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ 1) ความรู้ดี 2) ความประพฤติดี และ 3) มีคุณธรรม (เมตตากรุณา) หากขาดองค์ประกอบอย่างใดอย่างหนึ่งจะไม่สามารถเป็นอาจารย์ที่ดีได้ องค์ประกอบ 3 ประการนี้ เป็นหลักความจริงที่น่าพิจารณาอย่างยิ่งสำหรับผู้มีหน้าที่เป็นอาจารย์ เพราะผู้ที่มีองค์ประกอบทั้งสามนี้ และพัฒนาถึงขั้นสูงสุด จะอยู่ในฐานะเป็นยอดครู หรือบรมครู เช่น พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงได้รับการขนานพระนามว่า “บรมครู” เพราะพระองค์ ทรงมีองค์ประกอบ ๓ ประการนี้ ที่พัฒนาถึงขั้นสูงสุดแล้ว คือ ทรงมีพุทธคุณ ๓ ประการ คือ 1. พระปัญญาคุณ (ความรู้) 2. พระวิสุทธิคุณ (ความบริสุทธิ์, ความประพฤติดี) 3. พระกรุณาคุณ (ความสงสาร, ทนไม่ได้ที่จะไม่ช่วยเหลือคนอื่น)

บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของครูตามหลักพระพุทธศาสนา

บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของครูตามหลักพระพุทธศาสนาเอาไว้ว่า บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของครูตามหลักพระพุทธศาสนาโดยยึดหลักทศ 6 เป็นหลัก (พระราชนวมนิ [ป.อ. ปยุตโต], 2528: 53,55,57) หน้าที่ของครูอาจารย์ที่พึงกระทำต่อศิษย์ ไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. ฝึกฝนแนะนำให้เป็นคนดี
2. สอนให้เข้าใจแจ่มแจ้ง
3. สอนศิลปวิทยาให้สิ้นเชิง
4. ยกย่องให้ปรากฏในหมู่คณะ
5. สร้างเครื่องคุ้มภัยในสารทิศ

หลักพุทธธรรมที่ส่งเสริมความเป็นครู อาจารย์

เนื่องจาก ครู อาจารย์ จะต้องทำหน้าที่เป็นผู้นำสังคม ดังนั้น คุณธรรมจึงนับเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการที่ครูจะต้องยึดถือปฏิบัติอย่างจริงจัง อันจะเป็นแม่แบบในการดำเนินชีวิตให้แก่สมาชิกในสังคมคมได้ หลักคุณธรรมที่สำคัญที่ผู้ประกอบอาชีพครูจะยึดถือปฏิบัติอย่างจริงจัง

สังคมไทยแต่โบราณได้ยกย่องให้ครูนั้นเป็นปูชนียบุคคลตลอดมา ทั้งนี้เนื่องจากสังคมไทยเป็นสังคมพุทธ พุทธศาสนามีอิทธิพลต่อจิตใจของคนในชาติ พุทธศาสนาเป็นเสมือนเครื่องหล่อเลี้ยงจิตใจ หลักคำสอนในพุทธศาสนาให้ความสำคัญต่อบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ โดยพระพุทธองค์ทรงยกย่องบุพการีว่าเป็นครูคนแรกของลูก และชาวพุทธยกย่องพระพุทธองค์ว่าเป็น “ บรมครู ” เป็นครูที่ยิ่งใหญ่ของมวลมนุษยชาติ ไม่ใช่เป็นครูเพียงมนุษย์เท่านั้น แต่ยังเป็นครูของเทวดาอีกด้วย ดังคำบาลีที่ว่า “ สตถาเทวมานุสสาณิ ”

คนไทยส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ ผู้เป็นครูอาจารย์จึงควรศึกษา และนำคำสอนทางศาสนามาปฏิบัติ มีธรรมะที่ครูควรยึดถืออยู่หลายหมวด จะขอยกตัวอย่างดังต่อไปนี้
พรหมวิหารธรรม หมายถึง บุคคลผู้ที่มีคุณธรรมครบถ้วนบริบูรณ์เท่านั้น อันพรหมวิหารธรรมนั้นมี 4 ประการคือ

เมตตา : ความรัก หมายถึง รักที่มุ่งเพื่อปรารถนาดี ปรารถนาให้ลูกศิษย์เป็นสุข ครูอาจารย์ควรมีความรัก ความปรารถนาต่อศิษย์ด้วยการให้คำแนะนำ สั่งสอน หรือ อบรมทั้งในเรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนและความประพฤติที่เหมาะสมและดีงาม รวมถึงการใช้ลูกศิษย์ให้เหมาะสม (ถูก) กับวัย งาน และความถนัด

กรุณา : ความสงสาร หมายถึง ความปราณี ปรารถนาให้ลูกศิษย์พ้นทุกข์ ครูอาจารย์ควรมีความกรุณาต่อลูกศิษย์ด้วยการให้ความช่วยเหลือ แบ่งปันน้ำใจ หรือ สงเคราะห์ทั้งทางด้าน วัตถุ กำลังกายและกำลังใจ รวมถึง การจัดสรรสวัสดิการและผลประโยชน์เกื้อกูลต่างๆ ให้เหมาะสม กับความเป็นอยู่ของลูกศิษย์

มุทิตา : ความยินดีเมื่อลูกศิษย์ได้ดี หมายถึง ความปรารถนาให้ลูกศิษย์มีความสุขความ เจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้น ไม่มีใจอิจฉาริษยา ครูอาจารย์ควรสนับสนุนและแสดงออกถึงความยินดีเมื่อลูกศิษย์ (รวมถึงครอบครัว) มีความสุข หรือ มีความเจริญก้าวหน้าในชีวิตการทำงานและชีวิต ครอบครัว รวมถึง การเชิดชูด้วยรางวัลและแบ่งปันด้วยน้ำใจ

อุเบกขา : ความวางเฉย หมายถึง การวางใจเป็นกลาง ครูอาจารย์ควรมีความปรารถนาดี ต่อลูกศิษย์ด้วยการช่วยเหลือให้พ้นทุกข์/มีความสุขในลักษณะที่ถูกต้องตามทำนองคลอง ธรรม ด้วยความยุติธรรม ไม่ลำเอียงหรือ อคติต่อผู้ใดผู้หนึ่ง เพราะ รัก ไม่ชอบ (เกลียด) เกลา และ กลัว ด้วยหลักกรรมพรหมวิหาร 4 นี้ เป็นหลักธรรมที่มีความสำคัญต่อการทำงานมากโดยเฉพาะกับครูอาจารย์ ดังนั้น การที่ครูอาจารย์จะนำหลักธรรมนี้มาใช้กับลูกศิษย์ควรพิจารณาสถานการณ์ที่ จะนำหลักธรรมนี้มาใช้ ดังนี้

1. เมื่อลูกศิษย์อยู่ปกติ ครูอาจารย์ควรมีเมตตา หมายถึง การให้ความรัก ความ ปรารถนาดี มีความปรารถนาให้ลูกศิษย์มีความสุข
2. เมื่อลูกศิษย์ตกต่ำกว่าเดิม ได้รับความเดือดร้อน เป็นทุกข์ ครูอาจารย์ ต้องมี ความกรุณา หมายถึง การมีความรู้สึกหวั่นไหว เมื่อเห็นลูกศิษย์ได้รับความเดือดร้อน และ ครูอาจารย์มีความต้องการที่จะช่วย ให้บุคคลนั้นหมดทุกข์
3. เมื่อลูกศิษย์ดีขึ้น ประสบความสำเร็จ ครูอาจารย์ควรมี มุทิตา หมายถึง มีความปีติยินดีกับความ สุขของลูกศิษย์ด้วย และคอยให้การสนับสนุนส่งเสริมให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น
4. ในกรณีที่มีการรักษาความถูกต้อง ชอบธรรมตามหลักการและกฎเกณฑ์ ครูอาจารย์ ควรมี อุเบกขา หมายถึง การที่วางใจเป็นกลาง แต่ยังคงอยู่ใกล้ ๆ กับลูกศิษย์แต่ไม่เข้าไปก้าวก่ายเพื่อให้ความถูกต้องชอบธรรมนั้นยังคงอยู่ต่อไป

กัลยาณมิตรธรรม

ปิโย น่ารัก คือ ครูอาจารย์ต้องเป็นบุคคลที่เห็นแล้วสบายใจ ชวนให้เข้าไปใกล้ปรึกษา ได้ถาม มีความอ่อนโยน ใจกว้าง เบิกบานอยู่เป็นนิจ เสมือนพระจันทร์ในคืนวันเพ็ญ มีความสว่างไสวชุ่มเย็น มองครั้งใด ก็มีแต่ความชื่นใจ ลืมความอึดอัดขัดข้องทั้งปวง

ครูอาจารย์ที่ทรงคุณสมบัติเช่นนี้ได้ ต้องฝึกกิริยามารยาทให้เรียบร้อย นุ่มนวล สง่างามในทุก อิริยาบถ ทุกบรรยากาศ มีความสะอาดทั้งกาย วาจา ใจ

กายสะอาด ไม่ได้หมายความว่าเฉพาะร่างกายสะอาด นุ่งห่มเสื้อผ้าสะอาดเรียบร้อยเท่านั้น แต่ ยังหมายรวมถึงการไม่แปดเปื้อนด้วยอบายมุขทั้งหลาย ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักขโมย ไม่เจ้าชู้ ไม่เสพสุรายาเมา ฯลฯ

วาจาสะอาด คือรู้จักสำรวมในคำพูด ไม่พูดเพ้อเจ้อ ส่อเสียด ยกตนข่มท่าน พูดให้ถูกกาลเทศะ ใจสะอาด เป็นความบริสุทธิ์ที่อยู่ภายใน ใจมีความสง่างามยิ่งกว่าดวงอาทิตย์ตอนเที่ยงวัน แม้จะมองไม่เห็นแต่ก็รู้ได้จากกิริยาอาการที่สดชื่นแจ่มใส ร่าเริง ใบหน้าที่อัมเอม เบิกบานอยู่เป็นนิจ

ความน่ารักของกัลยาณมิตร มีความละเอียดอ่อนลึกซึ้งแฝงอยู่มากมาย เป็นความน่ารักที่ไม่มีความ เสื่อมสลายไปตามวัยตามสังขาร

ครู นำเคารพ ครูอาจารย์ต้องเป็นบุคคลที่อุดมด้วยปัญญาทั้งทางโลก และทางธรรมอย่างพร้อมมูล จนกระทั่งตระหนักและซาบซึ้งได้ดีว่า อะไรถูกอะไรผิด อะไรดีอะไรชั่ว อะไรควรอะไรไม่ควร อะไรเป็นบุญอะไรเป็นบาป แล้วดำเนินชีวิตไปในทางที่ถูกต้อง ที่เป็นบุญเป็นกุศลอย่างมั่นคงแน่วแน่ ไม่หวั่นไหวต่อความยั่วยวนของสิ่งแวดล้อมที่ทำให้ใจตกต่ำ เป็นคนรักความยุติธรรมเป็นที่สุด ไม่ว่าต่อหน้าอย่างไร ลับหลังต้องอย่างนั้น มีความเมตตากรุณาอยู่เป็นนิจกับทุกคนที่เกี่ยวข้อง คุณสมบัตินี้จะหลอมให้กลายเป็นที่นำเคารพของลูกศิษย์ทั้งหลาย

ภาวนีโย นายก่อง ครูอาจารย์ต้องเป็นบุคคลที่ทรงความรู้ มีภูมิปัญญาเป็นเลิศ ทั้งทางโลกและทางธรรม ความฉลาดปราดเปรื่องมีมากจนเป็นที่ยอมรับของทุกคนในวงการ เป็นผู้ฝึกฝนปรับปรุงตนอยู่เสมอ สามารถอภัยอดเอื้อย ใครๆ ก็อยากจะทำตัวเป็นศิษย์ มีความอาจหาญร่าเริงที่จะประกาศให้ชาวโลกได้รับรู้ถึงคุณความดีของกัลยาณมิตร

คุณสมบัติของครูอาจารย์ข้อนี้ แม้จะไม่ฉลาดปราดเปรื่องมาก แต่อย่างน้อยต้องมีความสามารถแก้ไขความเห็นผิดของศิษย์ได้ มีอุบายวิธีทำให้ศิษย์ตั้งตนอยู่ในสัมมาทิฐิได้ ทำให้ศิษย์เกิดความเลื่อมใสอย่างแท้จริง

วัตตา จะ รู้จักพูดให้เหตุผล ฉลาดพูดแนะนำตักเตือน ครูอาจารย์ต้องเป็นบุคคลที่รู้จักพูดชี้แจงให้เข้าใจ มีความสามารถพูดโน้มน้าวให้ทำตาม ในสิ่งที่ดีมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ครูอาจารย์จึงควรศึกษาหลักจิตวิทยา ในการเข้าถึงจิตใจของบุคคลต่างๆ หาโอกาสฝึกพูด ให้เหตุให้ผล ให้เหมาะสมกับบุคคลและโอกาส เพราะครูอาจารย์ต้องพบปะกับลูกศิษย์ทุกเพศ วัย หลายฐานะ ครูอาจารย์ต้องให้คำแนะนำปรึกษาที่ดีที่ควร อย่าให้ลูกศิษย์ที่มาพบเราต้องจากไปด้วยความผิดหวัง

วัจนกัมโม อดทนต่อถ้อยคำ คือ พร้อมที่จะรับฟังคำปรึกษาซักถาม แม้จุกจิกตลอดจนคำล่วงเกิน และคำตักเตือนวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ อดทนฟังได้ไม่เสียอารมณ์ ไม่ใช่เอาแต่พูดอย่างเดียวโดยไม่ยอมรับฟังใคร เพราะการรู้จักรับฟังเป็นส่วนหนึ่งของการที่จะสื่อสารให้ได้ได้ผล แม้ว่าเขาพูดมาจะไม่ถูกใจอะไรก็ทนได้ ทั้งนี้ก็เพื่อให้งานการและประโยชน์ที่จะทำนั้นสำเร็จ

คัมภีร์รัฐจะ กะถัง กัตตา รู้จักอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ที่ลึกซึ้ง เรื่องที่ลึกที่ยาก ก็ทำให้ตื่นให้เข้าใจ อธิบายเรื่องล้าลึกได้ คือ กล่าวชี้แจงเรื่องต่าง ๆ ที่ยุ่งยากซับซ้อน ลึกซึ้งให้เข้าใจได้ และสอนศิษย์ให้ได้เรียนรู้เรื่องราวที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นไป

โน จัญฐาเน นิโยชเย ไม่ชักจูงขึ้นไปในทางที่เสื่อมเสีย หรือเรื่องเหลวไหลไม่สมควร ครูอาจารย์ที่ดีไม่ควรแนะนำหรือชักนำศิษย์ไปในทางที่ไม่ถูกไม่ควร ชี้ให้เห็นคุณของการประพฤติดี ปฏิบัติดี และชี้ให้เห็นโทษของการปฏิบัติตัวไม่ดี ปฏิบัติตัวให้เป็นตัวอย่างในทางที่ดีแก่ศิษย์ สมกับเป็นครูอาจารย์อย่างแท้จริง

คุณสมบัติทั้ง 7 ประการนี้ เรียกว่า ถือว่าเป็นคุณสมบัติที่ดีของครูอาจารย์ การเป็นครูอาจารย์นั้นไม่ใช่ใคร ๆ ก็เป็นครูกันได้ เพราะครูอาจารย์ที่ดีนั้นต้องมีความเสียสละ และต้องมีความอดทนเป็นอย่างสูง ไม่ใช่ว่ามีแต่ในประกาศนียบัตร แล้วทุกคนก็เป็นครูอาจารย์ได้ ครูอาจารย์ที่ดีนั้นจะต้องเป็นครู

อาจารย์ด้วยจิตวิญญาณแห่งความเสียสละ

ได้มีการเปรียบเทียบครูอาจารย์เปรียบเสมือนแขนขา หรือทิศเบื้องขวา เป็นคุณธรรมที่ครูเมื่อได้รับการบำรุงจากศิษย์ดีแล้ว ย่อมอนุเคราะห์ศิษย์ด้วยหน้าที่ 5 ประการคือ

1. แนะนำดี หมายถึง สอนและแนะนำศิษย์ ฝึกอบรมให้ศิษย์เป็นคนดี
2. ให้เรียนดี หมายถึง สอนให้ศิษย์เกิดความเข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างแจ่มแจ้ง
3. บอกศิลปะให้สิ้นเชิง ไม่ปิดบังอำพราง หมายถึง ไม่หวังวิชา มีความรู้เท่าไรถ่ายทอดให้หมด
4. ยกย่องให้ปรากฏในเพื่อนฝูง หมายถึง ส่งเสริมและยกย่องความดีงามตามความสามารถของศิษย์ให้ปรากฏในทุกที่
5. ทำความป้องกันในทิศทั้งหลาย หมายถึง สร้างเครื่องคุ้มกันภัยในสารทิศ คือสอนฝึกให้ศิษย์สามารถใช้วิชาเลี้ยงชีพ และรู้จักดำรงตนในการดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข

ดังนั้น หน้าที่ของครู คือ สร้างความอยู่รอดของสังคม โดยการให้การศึกษที่สมบูรณ์แก่ศิษย์ การศึกษาที่สมบูรณ์ คือการศึกษาที่ครบองค์สาม อันได้แก่ ให้ความรู้ทางโลก ให้ความรู้ทางธรรม เพื่อให้ใจอยู่รอด คือรอดพ้นจากความครอบงำของกิเลสและให้รู้จักทำตนให้เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม

ถ้าผู้ที่เป็นครูอาจารย์ผู้ประกอบด้วยกัลยาณมิตรธรรม 7 ประการ และสามารถปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนทั้ง 5 ประการ ดังกล่าวนี้นี้ ถือว่าผู้นั้นเป็นครูโดยจิตวิญญาณ และถือว่าเป็นครูอาจารย์โดยแท้จริงสมควรแก่การยกย่องว่าเป็นปูชนียบุคคลอย่างแท้จริง

การบูรณาการหลักพุทธธรรมในการเรียนการสอน เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยการ ผสมผสานหลักสูตร – กับหลักพุทธธรรมเข้าด้วยกัน ผสมผสานกระบวนการสอน / กระบวนการเรียนรู้ / plugged คุณธรรม ค่านิยมอันดีงาม โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถทางสติปัญญา

ตัวอย่างเช่น การสร้างบทบาทสมมติที่จัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร ให้ นักศึกษาสมมติบทบาทเป็นผู้ส่งสาร และผู้รับสาร ในการส่งสารและการรับสารนั้น ผู้ส่งสารต้องส่งสารด้วยความเมตตา ปรารณชาติต่อผู้รับสาร หวังให้ผู้รับสารด้วยความถูกต้องสมบูรณ์ การส่งสารด้วยถ้อยคำที่สุภาพปรารณชาติต่อกันเป็นการแสดงออกถึงการรู้ณภาพ เมื่อเป็นเช่นนั้น การส่งสารก็เป็นการส่งสารด้วยการณยสารเช่นกัน นักศึกษาเมื่อได้เรียนรู้แบบบทบาทสมมติมีความเข้าใจและสนใจในรายวิชาภาษาเพื่อการศึกษามากขึ้น ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

บทสรุป

เด็ก Generation Y คือ พวกที่เอาแต่่วนวายอยู่กับแต่อินเทอร์เน็ตและมีความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีต่างๆ มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลง โดยคนกลุ่มนี้รู้ดีว่าพวกเขา

จะหาข้อมูลที่ต้องการได้จากที่ไหนโดยใช้เวลาน้อยเร็ว ซึ่งคนกลุ่มนี้จะรักความเป็นอิสระสูง ต้องการงานที่มีความยืดหยุ่นในเรื่องของเวลา และต้องการมีเวลาให้กับตนเองและสิ่งที่พวกเขาสนใจ ชอบทำงานเป็นหมู่คณะแม้จะเป็นหมู่คณะที่มีความแตกต่าง หลากหลายด้วยความคิดเชิงบวกความเชื่อมั่นใจตนเอง โดยมีความคิดว่าจะให้พวกเขาทำอะไรก็ได้ทั้งนั้นขอให้ผู้นำที่ดีมีคนที่คอยช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลาในการทำงานในทางที่ดี รวมถึงระบบการทำงานที่เป็นระบบเพื่อช่วยพัฒนาการทำงานของพวกเขา ซึ่งกลุ่มคนในยุคเจนเอเรชั่น วาย จะเกิดอยู่ในครอบครัวที่พ่อแม่ต่างมีรายได้และเติบโตขึ้นในยุคที่เศรษฐกิจเฟื่องฟู มีความพร้อมทางด้านร่างกายและความมั่นคงของชีวิตโดยมาจากการที่มีพ่อแม่คอยช่วยเหลืออยู่ตลอดทั้งทางด้านการศึกษาและมุ่งเรื่องที่ต้องการ จึงทำให้เจนเอเรชั่น วาย มีความคาดหวังและเชื่อมั่นสูงในด้านความสามารถของตนเองที่จะประสบความสำเร็จรวมถึงการตามหาความฝัน ค้นหาตามอุดมคติที่ตนเองต้องการ ส่งผลให้พวกเขาเปลี่ยนงานบ่อย เนื่องจากพวกเขาต้องการงานที่ชอบและรักที่จะทำงานนั้นจริงๆ คนกลุ่มนี้ไม่คิดว่าการเปลี่ยนงานบ่อยเป็นเรื่องผิด และจะมองหาสิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ ผู้เป็นครูอาจารย์นั้นต้องรับภาระหน้าที่ต่อสังคมและชาติบ้านเมือง หากผู้เป็นครูอาจารย์ปฏิบัติภาระที่ตนเองได้รับบกพร่องผลกระทบก็จะตกไปถึงความเสื่อมของสังคมและชาติบ้านเมืองความสำคัญของวิชาชีพครูนั้นถือได้ว่ามีความสำคัญต่อประเทศชาติบ้านเมืองต่อคนในสังคม ครู อาจารย์ เป็นอาชีพชั้นสูงที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคม โดยเฉพาะด้านการอบรมสั่งสอน เพื่อให้ศิษย์เกิดการเรียนรู้ มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะ และมีความรู้สึกนึกคิดใหม่หรือดีขึ้น มากขึ้น เหมาะสมขึ้น ซึ่งเป็นภาระกิจต้องใช้ความรู้ความสามารถพิเศษในการทำงาน และสังคมก็ให้การยกย่องความสำคัญของครูตามหลักทางพระพุทธศาสนามี 2 ด้านใหญ่ๆ ที่ต้องปฏิบัติ คือ ประการแรก ต้องทำหน้าที่เป็นสัปตพาทย์ คือเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ศิลปวิทยาการต่างๆ ทุกสิ่งทุกอย่างแก่ศิษย์ ประการที่สอง ครูทำหน้าที่เป็นกัลยาณมิตรของศิษย์ คือต้องคอยอบรมสั่งสอนตักเตือนให้ศิษย์ตั้งอยู่ในคุณธรรมความดีต่างๆ รู้คุณรู้โทษ ดังนั้น ครู อาจารย์จะต้องให้ความรู้และปลูกฝัง จริยธรรมให้กับศิษย์ ให้ศิษย์มีความรู้ดี มีความสามารถดี มีความประพฤติดี มีสุขภาพดี สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวนำพาไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต อาจารย์ต้องหนักแน่นด้วยความรู้ความประพฤติ ภาระหน้าที่ที่รับผิดชอบในกระบวนการสอนให้ศิษย์เป็นคนดีนั้น ย่อมทำได้ยากยิ่ง ดังนั้น งานของครู อาจารย์ในยุคเจนเอเรชั่น วาย จึงเป็นงานที่ยิ่งใหญ่และหนักกว่างานใดในโลก เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณ (Spiritual Guide) คือ จะต้องเป็นผู้นำทางด้านความรู้ ความคิด และสติปัญญาของศิษย์ ไม่ใช่เป็นผู้มีหน้าที่สอนหนังสือเพียงอย่างเดียว แต่จะทำหน้าที่ยกระดับวิญญาณของศิษย์ให้สูงขึ้น เมื่อครู อาจารย์เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณแล้ว จะต้องยกระดับจิตใจของศิษย์ให้สูงขึ้นด้วยคุณธรรม ลดความเห็นแก่ตัว ความริษยา ความโลภ ความโกรธ ความหลงผิด และมีจิตใจสูงขึ้น พ้นจากอบายมุขทั้งหลาย มีความเป็นกัลยาณมิตร เป็นผู้ทำหน้าที่เปิดประตูวิญญาณของศิษย์ให้พ้นไปจากกรอบทางความคิดแบบเก่า สอนให้ศิษย์รู้จักคิดเป็น มีวิสัยทัศน์กว้างไกล เข้าใจถึงความหมายและคุณค่าของการศึกษาอย่างแท้จริง เมื่อการบูรณาการหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เช่น พรหมวิหาร 4, กัลยาณมิตรธรรม 7 เป็นต้น เข้ามาช่วยในการปฏิบัติหน้าที่ของความเป็นครูอาจารย์จะช่วยขัดเกลา

ให้ลูกศิษย์เป็นผู้ที่มีทั้งความรู้และความประพฤติที่ดี ซึ่งตรงกับคำที่ว่า วิชาจรณสมปนโน แปลความว่า มีทั้งความรู้และความประพฤติที่ดี จะช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล ทั้งกับตัวครูอาจารย์และลูกศิษย์อย่างยั่งยืน

บรรณานุกรม

ก. หนังสือ

พระราชวรมนี [ป.อ. ปยุตโต], (2528), **ปรัชญาการศึกษาไทย**, พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา.

_____, (2528), **พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม**, กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พุทธทาสภิกขุ, **คุณธรรมสำหรับประชาชน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมศาสนา, 2527.

_____, (2529), **ธรรมสำหรับครู**, (พิมพ์ครั้งที่ 2), กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์นิพนพาน.

Yarrow, K., & O'Donnell, J., (2009), **Gen buy: How tweens, teens, and**

twenty somethings are revolutionizing retail. Market Street, SF: A Wiley Imprint.

Weingarten, M. R., (2009), **Four generations, one workplace: A Gen X-Y staff nurse's view of team building in the emergency department**. Journal of Emergency Nursing. 35(1).

Van Den Bergh, J., & Behrer, M., (2011), **How cool brands stay hot: Branding to generation Y**. London: Kagan Page.

ข. วิทยานิพนธ์

เกริดา โคตรชารี, (2555), **ปัจจัยนำของการรับรู้ความเสี่ยงและพฤติกรรมการซื้อสินค้าออนไลน์ของผู้บริโภคเจนเอเรชั่นเอ็กซ์และเจนเอเรชั่นวาย**, วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิจารณ์ พานิช, (2555-2556), **การเรียนรู้เพื่อศิษย์**, (พิมพ์ครั้งที่ 3), กรุงเทพฯ มูลนิธิสดศรี สฤษดิ์วงศ์.

ชนกพร ไพบูลพานิช, (2554), **อิทธิพลของวัตถุนิยมและการตระหนักรู้ตนเองต่อพฤติกรรมการซื้อแบบไม่ได้ไตร่ตรองของกลุ่มผู้บริโภคเจนเอเรชั่นวาย**, วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชัยวัฒน์ ไพนุงศ์. (2551), ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานกลุ่ม Gen Y. การศึกษาอิสระปริญญามหาบัณฑิต, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, .
ชานนท์ ศิริธร, การเปิดรับสื่อและการยอมรับนวัตกรรมของผู้บริโภคเจนเอ็กซ์และเจนเอ็กซ์-วาย, วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ฤทธิจักร คชะชา,(2554), รูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มวัฒนธรรมย่อยในเจนเอ็กซ์วาย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ธรรมรัตน์ อยู่พรต, (2556), *ค่านิยมในการทำงานที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรของเจนเอ็กซ์ต่างๆ*. [รูปแบบอิเล็กทรอนิกส์]. วารสารบริหารธุรกิจ, .
รัชญา จันทะรัง, (2554), การบริหารทาสื่อสารตราสินค้าบนแฟนเพจของเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ “เฟซบุ๊ก”: กรณีศึกษา GTH. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ค. สื่ออิเล็กทรอนิกส์

สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน, ม.ป.ป., (2557), *ดัชนีชี้วัดความสามารถในการแข่งขัน:ไอเอ็มดี (IMD) ปี 2014*. [Online], , แหล่งที่มา [http:// www. qlf.or.th/ Home/Contents/869](http://www.qlf.or.th/Home/Contents/869) [19 ตุลาคม 2557].